

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Directeur Wetgeving en Juridische Zaken
Postbus 20301
2500 EH 'S-GRAVENHAGE

Datum: 3 mei 2016

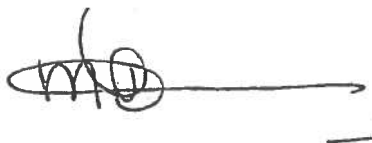
Kenmerk: UIT-P/2016/992

Betreft: Consultatie wetsvoorstel Evaluatiewet bestuursrechtelijke geldschuldenregeling Awb en Besluit buitengerechtelijke kosten, uw kenmerk 750380

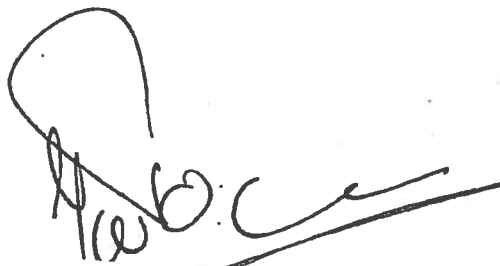
Geachte mevrouw Van Dijk

Op 13 april jl. zond u ons, mede namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, een conceptvoorstel voor de Evaluatiewet bestuurlijke geldschulden Awb en voor een besluit tot wijziging van het Besluit buitengerechtelijke kosten. U stelde ons in de gelegenheid onze opmerkingen kenbaar te maken. Hierbij laten wij u weten dat de genoemde concepten ons geen aanleiding geven tot het maken van opmerkingen.

Hoogachtend,

President

Inhoudelijk hebben wij geen opmerking omtrent de voorgestelde wijzigingen. Het document laat een ander minstens even klemmend probleem onvermeld dat ook ziet op de verjaring onder de AWB.

Is het mogelijk om de verjaring steeds opnieuw te stuiten door herhaalde aanmaningen zoals bedoeld in artikel 3:117 BW? Dit lijkt immers, anders dan de schriftelijke mededeling, niet goed te rijmen met het karakter van de aanmaning, als inleiding op dwanginvordering. Deze vraag is ook opgenomen in het rapport "DE BESTUURSRECHTELIJKE GELDSCHULDENREGELING TITEL 4.4 AWB GEËVALUEERD"

Is het zo, zoals de voorzieningenrechter van de rechtbank Gelderland (ECLI:NL:RBGEL:2016:641) heeft beslist, dat indien er dwangbevelen, worden uitgevaardigd en de executiefase is aangebroken dat ingevolge de schakelbepalingen in artikel 4:124 Awb en artikel 3:326 BW, titel 11 van boek 3 BW van toepassing is op de wijze waarop de executorialie titel ten uitvoer kan worden gelegd en dat dit met zich meebrengt dat in de executiefase de verjaring van een rechtsvordering tot nakoming door een bestuursorgaan op grond van artikel 3:317 BW wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning of mededeling waarin het bestuursorgaan zich ondubbelzinnig het recht op nakoming voorbehoudt. De RvS oordeelde anders op 24 december 2013 in ECLI:NL:RVS:2013:2626 waarin 4:105 en 4:106 **als een gesloten stelsel worden gezien**. De beslissing van de RvS uit 2013 lijkt dus 3:317 BW in de executiefase uit te sluiten en dat is voor de praktijk volstrekt ongewenst.

Amersfoort 1 juni 2016